

Якщо порівняти результати дієт з різною кількістю Альбумаксу, то можна зробити висновок, що у всіх дієтах спостерігався позитивний вплив на ріст і вагу кліщів, але цей ефект залежав від дози.

Висновки. Виявлено що, кліщі не розрізняють компоненти кров'яної дієти на початку живлення, але їм дуже потрібні харчові жири для швидкої фази насичення.

Встановлено, що сезонність впливає на успішність дослідів з годівлею кліщів (результат від весняної і літньої годівлі був набагато кращим ніж від годівлі восени).

Доведено, що Альбумакс II є найкращим заміником сироваткових жирів, і підходить для використання в штучних дієтах для мембранної годівлі.

Список літератури

1. Allan, S. A., & Sonenshine, D. E. (2002). Evidence of an assembly pheromone in the black-legged deer tick, *Ixodes scapularis*. *J. Chem. Ecol.*, 28, 15–27.

2. Almazan, C., Bonnet, S., Cote, M., Slovak, M., Park, Y., & Simo, L. (2018). A Versatile Model of Hard Tick Infestation on Laboratory Rabbits. *J. Vis. Exp. JoVE*. doi:10.3791/57994

3. Andrade, J. J., Xu, G., & Rich, S. M. (2014). A Silicone Membrane for In Vitro Feeding of *Ixodes scapularis* (Ixodida: Ixodidae). *J. Med. Entomol.*, 51, 878–879. doi: 10.1603/ME13180

4. Bohme, B., Krull, C., Clausen, P.-H., & Nijhof, A. M. (2018). Evaluation of a semi-automated in vitro feeding system for *Dermacentor reticulatus* and *Ixodes ricinus* adults. *Parasitol. Res.*, 117, 565–570. doi:10.1007/s00436-017-5648-y

5. Bonnet, S., & Liu, X. Y. (2012). Laboratory artificial infection of hard ticks: a tool for the analysis of tick-borne pathogen transmission. *Acarologia*, 52, 453–464. doi: 10.1051/acarologia/20122068

МОНІТОРИНГ ІНФЕКЦІЙНОЇ ПАТОЛОГІЇ У СОБАК ТА КОТІВ В УМОВАХ ВЕТЕРИНАРНОЇ КЛІНІКИ

Чемеровська Ірина Олегівна,
аспірантка

Рубленка Ірина Олександрівна,
д. вет. н., доцент

Зоценко Володимир Миколайович,
к. вет. н., доцент

Тарануха Світлана Іванівна, Островський Денис Миколайович,
асистенти

Білоцерківський національний аграрний університет
e-mail: chemerovska.i.o@ukr.net

Вступ. На сьогодні значна увага приділяється хворобам дрібним домашнім тваринам, як заразного так і незаразного походження. В останні роки особливу увагу приділяють інфекційним захворюванням, які значно збільшились у межах України та в світі. Цю проблему описано в низці наукових робіт як вітчизняних так і зарубіжних дослідників [1-3]. Практикуючі лікарі постійно проводять моніторинг щодо виникнення, поширення різних інфекційних патологій, на фоні яких контролюється їх поширення.

З року в рік проблема лікування інфекцій різного походження, а саме гнійних ран, абсцесів, піометри, стає все складнішою [3], оскільки розвивається антибіотикорезистентність у різних штамів мікроорганізмів, які в подальшому не реагують на застосування антибіотиків. Це призводить до застосування більш тяжких для організму тварин антибіотиків та протимікробних засобів [4]. Тому постійний моніторинг виникнення, поширення інфекційних процесів та визначення у збудників антибіотикорезистентності на сьогодні є досить актуальною практичною та науковою проблемою.

Мета роботи – проведення моніторингу інфекційної патології у собак та котів в умовах ветеринарної клініки.

Матеріали та методи. Моніторинг статистичних даних провидили з використанням системи *VetForce*

виключно інфекційної патології у собак та котів, які надходили у міжкафедральну клініку дрібних домашніх тварин Білоцерківського НАУ в проміжку часу з 1 січня 2022 по 1 січня 2023 року. Всі дані відібрані зі письмової згоди власників. Дослідження схвалені Етичним комітетом Білоцерківського НАУ з питань поводження з тваринами у наукових дослідженнях та освітньому процесі (висновок № 3 від 31.05.22 р., протокол № 4), правил Європейської конвенції захисту хребетних тварин, які використовуються в експериментальних та інших наукових цілях від 13.11.1987 р. та Наказу МОН № 416/20729 від 16 березня 2012р. «Про затвердження Порядку проведення науковими установами дослідів, експериментів на тваринах.

Результати досліджень. Аналіз моніторингу з вивчення поширення інфекцій бактеріальної етіології серед тварин компаньйонів свідчить (табл. 1), що найбільше у собак реєстрували рани – 27,6%, піометри – 18,3%, абсцес – 16,3%, отити – 15,3%, клостридіального міонекрозу – 9,3% та найменше – 1% на вологу гангрену. У котів найбільшу частку патологій становили абсцеси – 32, 6%, дещо менше рани – 20,7%, піометри – 18, 5% та найменшу частку інфекційної патології займали отити – 5,4% і виразки язика бактеріального походження – 4,3%.

Таблиця 1

Структура інфекційної патології в умовах клініки

Вид інфекційних патологій	Собаки		Коти	
	Голови	%	Голови	%
Піометра	18	18,3	17	18,5
Абсцес	16	16,3	30	32,6
Рани	27	27,6	19	20,7
Перитоніт	0	0	2	2,2
Неоплазії молочної залози (відкритого характеру з бактеріальним ускладненням)	12	12,2	15	16,3
Отит	15	15,3	5	5,4
Виразка язика з бактеріальним ускладненням	0	0	4	4,3
Клостридіальний міонекроз	9	9,3	0	0
Волога гангрена бактеріального походження	1	1	0	0
Всього	98	100	92	100

Висновок. За аналізу структури інфекційних захворювань тварин компаньонів встановлено, що у випадку собак найбільшу частку займають рани – 27,6%, піометри – 18,3%, абсцеси – 16,3%, отити – 15,3%, неоплазії молочних залоз – 12,2%, клостридіальний міонекроз – 9,3% та волога гангрена бактеріального походження – 1%. У котів виявлено: абсцеси – 32,6%, рани – 20,7%, піометри – 18,5%, отити – 5,4% та виразка язика з бактеріальним ускладненням – 4,3%.

Список літератури

1. Nachtigall, I., Tafelski, S., Deja, M., Halle, E. et al. (2014). Long-term effect of computer-assisted decision support for antibiotic treatment in critically ill patients: a

prospective 'before/after' cohort study. *BMJ*, 4, e005370. doi:10.1136/bmjopen-2014-005370

2. Рубленко, С. В., & Єрошенко, О. В. (2012). Моніторинг ветеринарної допомоги і структура хірургічної патології серед дрібних домашніх тварин в умовах міської клініки / С.В. Рубленко, // Вісник Сум. нац. аграр. ун-ту. Суми, 1(30), 150-154.

3. Dear, J. D. (2020). Bacterial Pneumonia in Dogs and Cats. *Vet. Clin. North. Am. Small Anim. Pract (online)*, 50(2), 447-465. doi: 10.1016/j.cvsm.2019.10.007

4. Markey, B. et al. (2013). *Clinical Veterinary Microbiology*, Second edition. Elsevier Health Sciences.

ЗАГРОЗА ВИНИКНЕННЯ СПЛАХІВ АНТРАКСА НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Яненко Уляна Миколаївна,

к. вет. н., с. н. с.

Васильєва Тетяна Борисівна

к. вет. н., науковий співробітник,

Інститут молекулярної біотехнології і генетики

Національної Академії Наук України

Сорокіна Наталія Григорівна²

к. вет. н., доцент

Національний університет біоресурсів і природокористування України

e-mail: ulyanakuzyk@ukr.net

Вступ. Україна багата на родючі землі, що створює сприятливі умови для збереження спор і вегетативних форм збудника *B. anthracis*. Основним джерелом інфекції є ґрунти, пасовища та ґрунтові води. На території України знаходиться 2833 старих сибіркових поховань, що складають основну загрозу виникнення сибірки. Значна кількість таких поховань з часом зникає з мап районів, робота з перевірки санітарного стану даних об'єктів не ведеться, а значить – небезпека виникнення сибірки не контролювана.

Через війну ворог по всій лінії фронту завдав руйнівні дії щодо упорядкованості осередків поховань тварин, які загинули від небезпечних захворювань, а таких поховань, констатуємо, більш за все на окупованих територіях. У цих регіонах не відбувається щеплення приватного сектору, щоб у майбутньому могло запобігти виникненню антраксу в країні. Інструкції та настанови щодо запобігання сибірки на території України потребують доповнення й удосконалення, особливо у сферах диференційної та молекулярної діагностики, а саме нагальне наразі питання – експрес діагностика у польових умовах.

На сьогодні маємо тимчасово окупованими територію Донецької, Луганської, частково Запорізької, Харківської та Херсонської областей, а також п/о Крим. Зазначені зони не контролювані щодо забезпечення стабільної епізоотичної ситуації по сибірці. Через те їх можна вважати зонами ризику у виникненні захворювання.

Метою роботи є аналіз епізоотичної ситуації щодо сибірки та захоронень тварин, які загинули від цього захворювання на території тимчасово окупованих областей.

Матеріали та методи. «Каталог стаціонарно неблагополучних по сибірці пунктів на території Української РСР 1920-1978 рр. та 1978-2002 рр...» (автори Завірюха А. І., Харчук О. М., Троценко Б. Л. під ред. В. Я. Шаблія), отриманий з Державного комітету ветеринарної медицини України, а також дані Державного науково-дослідного інституту з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи щодо спалахів сибірки на території України за 2000-2022 роки.

Результати роботи. Аналізуючи епізоотичні дані представлені в «Каталозі...» від 1920 по 1978 рр. стаціонарно неблагополучні пункти (СНП)